

[Kofod-Svendsen]

man bliver kastet rundt. Kan der gives en kvalificeret begrundelse for, at det her er en forbedring, så er vi selvfølgelig kun glade for det, men spørgsmålet er, om det virkelig er en forbedring. Sådan som jeg har læst det, frygter jeg det modsatte.

Intentionen i lovforslaget som helhed kan vi godt se der er noget positivt i, men vi har altså også en ganske stor tøven. Derfor er min melding på dette tidspunkt lidt ambivalent, men jeg håber, at udvalgsarbejdet kan afklare den tøven, vi sidder med.

Leif Hermann (SF):

Det har været interessant at sidde og lytte til denne debat, for bortset fra to ordførere, nemlig Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis ordførere, har ingen i grunden forstået, hvad dette lovforslag indebærer af brud på forudsætningerne for forvaltningslovens § 28.

Der er ingen, der skal komme og sige, at man ikke er blevet gjort opmærksom på det i lovforslagets bemærkninger. Hvis man ser nederst på side 9, 1. sp., så henvises der til det udvalg, der har fundet på denne såkaldte forenkling og decentralisering, og hvad man sådan ellers kan fylde på af poleret snak, Lotz II-udvalget, og her gøres der opmærksom på følgende:

»Udvalget mener dog ikke, at det forhold, at kompetencen i lovgivningen henføres til kommunalbestyrelsen, i væsentlig grad vil svække disse hensyn.«

Og det er diskretionshensyn.

»I væsentlig grad«, det vil sige, at det udvalg, der har lagt grundstenen eller lavet grundstrukturere til dette forslag, har gjort opmærksom på, at der kommer til at foreligge en svækkelse af de diskretionshensyn, der ligger i, at det i øjeblikket er opbygget som to forskellige myndigheder.

Grundforudsætningen for os, for Socialdemokratiet og for Det Radikale Venstre, da vi lavede forvaltningslovens § 28 – altså præciseringen af tavshedspligts- og videregivelsesreglerne – var, at følsomme personoplysninger lå hos en myndighed, der udelukkende havde med disse ting at gøre. Det forhold, at man nu gør kommunalbestyrelsen til myndighed også for personsager – for det gør man, uanset at der f.eks. kan nedsættes børneudvalg til behandling af personsager, så er det kommunalbestyrelsen, der er myndighed – betyder i realiteten, at de

regler, der er lavet i forvaltningsloven med hensyn til videregivelse af fortrolige oplysninger, ophæves inden for kommunalbestyrelsens område. Det er konsekvensen.

I 1985 havde vi en situation, hvor en kendt socialborgmester i en større by her i landet skrev til den pågældende større bys overborgmester og fortalte om en eller anden person, som overborgmesteren havde udbedt sig oplysninger om. Det pågældende menneske havde klaget sin nød til overborgmesteren over et eller andet, og formentlig i overensstemmelse med traditionen i den daværende magistrat indhentede overborgmesteren oplysninger hos socialborgmesteren, der villigt – villigt – videregav en lang række oplysninger, der i dag må betragtes som faldende ind under forvaltningslovens § 28: følsomme personoplysninger.

Dengang kunne vi ikke få Justitsministeriet til at sige, at det var i strid med tavshedspligtsreglerne. I dag ville det være lodret i strid med forvaltningslovens § 28. Ingen tvivl om det. I morgen er der næppe nogen tvivl om, at det ikke ville være i strid med reglerne i forvaltningsloven.

Det er ikke kun os, der mener, at dette her er betænkeligt. Den tidligere ombudsmand, professor Lars Nordskov Nielsen, hvis udsagn Det Radikale Venstre var overordentlig optaget af i 1985–86, da vi lavede forvaltningsloven og offentlighedsloven, advarede for kort tid siden i Politiken mod dette lovforslag. Det er jo ikke, fordi de offentlige myndigheder har været særlig optaget af navnlig på SSP-området at overholde, hvad der var af regler. Det fremgår af en redegørelse, som ombudsmanden for nylig har sendt til borgmesteren for magistratens 3. afdeling i København for netop at sikre, at samtykkekravet blev opfyldt, når der blev udvekslet følsomme personoplysninger, som ellers ville være blevet udvekslet som led i SSP-samarbejdet.

Står vi nu i en situation, hvor følsomme oplysninger fra Det Sociale Udvalg eller det udvalg, der nu bliver nedsat til afløsning af det til behandling af enkeltsager, frit kan videregive disse oplysninger til skoler osv.? Ja, det gør vi, sådan som forvaltningsloven er skruet sammen.

Jeg vil derfor gerne spørge socialministeren og bede hende om at besvare det i sit svar til ordførerne: Vil socialministeren tage initiativet til sammen med justitsministeren at udarbejde